

ת"פ 26720/10/12 - מדינת ישראל נגד פיריאל מחמוד

בית משפט השלום בעכו
ת"פ 26720-10-12 מדינת ישראל נ' מחמוד
בפני כב' השופטת רונית בש, סגנית נשיא
המאשימה
נגד
פיריאל מחמוד
הנאשמת

12 ינואר 2014

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד רון קופר

הנאשמת - נוכחת

הסנגור - עו"ד אולג פרגין, ס.ציבורי

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

החלטתי בדבר הגשת תסקיר שרות המבחן ניתנה לפני כחודשיים. דא עקא, שעד כה לא הוגש לתיק ביהמ"ש תסקיר שרות המבחן.

לפיכך, מתבקש שרות המבחן להמציא לתיק ביהמ"ש הודעה, תוך 7 ימים מהיום, המבהירה מדוע לא הוגש תסקיר שרות המבחן לתיק ביהמ"ש.

המזכירות תמציא החלטה זו לשרות המבחן.

ניתנה והודעה היום י"א שבט תשע"ד, 12/01/2014 במעמד הנוכחים.

כב' השופטת רונית בש
סגנית נשיא

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשמת הורשעה בעבירה של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

ודוק, מעובדות כתב האישום עולה, כי ביום 16/10/12 איימה הנאשמת על עובד סוציאלי, בהאי לישנא: "תקשיב לי ותקשיב לי טוב, אם עד השעה 15:00 לא אקבל תשובה שהילדים שלי חוזרים מחר לפנימייה, אני אקח אותם לים ואטביע אותם וארצח את עצמי וזהו", כל זאת על רקע העובדה שטרם נתקבל אישור לשילוב ילדי הנאשמת בפנימייה בכפר יאסיף.

הערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירה בתיק זה מגלם בחובו הן את השמירה על ביטחונם ושלוותו של העובד הסוציאלי, בעת מילוי תפקידו, והן את השמירה על ביטחונם ושלומם של ילדי הנאשמת, שכן בעבירה בה עסקין קיים פוטנציאל לסיכון ביטחון ילדיה של הנאשמת.

עם זאת, מנגד, על ביהמ"ש ליתן את הדעת, בשוקלו את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לכך שלא קיים תכנון למעשה העבירה בתיק זה, שכן עסקין בעבירה שבוצעה על ידי הנאשמת בעידנא דריתחא, כפי שעולה מטיעוני הסנגור בפניי וכפי שעולה אף מעיון בתסקיר שרות המבחן.

עוד יש להוסיף בנקודה זו, כי עסקין בעבירת אלימות מילולית, אשר אין בצידה גרם נזק של ממש.

בנוסף יש לציין, את הרקע לביצוע העבירה הנעוץ בהיות הנאשמת בעת הרלוונטית במצב של לחץ ומצוקה נוכח העובדה שילדיה טרם השתלבו בפנימייה. לפיכך, עסקין בעבירה שבוצעה עת היתה נתונה הנאשמת במצב של מצוקה נפשית ולא מתוך כוונה לממש את האיום שבדבריה.

בנסיבותיו של תיק זה, ובתיתי את הדעת למדיניות הענישה הנוהגת בעבירות דומות של איומים, הנני בדעה כי מתחם הענישה ההולם נע בין עונש של מאסר על תנאי לבן עונש של מאסר בפועל לתקופה קצרה של מס' חודשים.

במסגרת קביעת העונש המתאים יש ליתן את הדעת לעברה הנקי ללא רבב של הנאשמת ובעיקר לתמונה המצטיירת מתסקיר שרות המבחן.

מתסקיר שרות המבחן עולה, כי עסקין בנאשמת שאינה נוהגת לפרוץ את גבולות החוק וכי מדובר בתיק זה במעידה חד פעמית של הנאשמת.

יתרה מכך, שרות המבחן ממליץ בדבר הטלת צו מבחן על הנאשמת, דבר אשר יוכל לגייס את הנאשמת להליך טיפולי ולהוות אלמנט של הרתעה כלפי הנאשמת, שכן במידה וצו המבחן יופקע, תהא צפויה הנאשמת לגזירת דינה מחדש

בהתאם.

לפיכך, הנני בדעה כי מן הראוי לאמץ את המלצת שרות המבחן בתיק זה, ולהשית על הנאשמת עונש של מאסר על תנאי בצד צו מבחן.

אינני סבורה כי יש מקום להטיל על הנאשמת קנס כספי, שכן בכך יהא על מנת לפגוע בילדי הנאשמת, שהינם נפגעי העבירה בתיק זה ואינטרס הציבור אמור להגן גם עליהם.

סיכומו של דבר, אני דנה את הנאשמת כדלקמן:

למאסר על תנאי לתקופה של 5 חודשים למשך 3 שנים והתנאי הוא - כי לא תעבור עבירת אלימות, לרבות עבירה של איומים, לפי חוק העונשין, התשל"ז-1977 ותורשע בגינה.

בנוסף, הנני מטילה על הנאשמת צו מבחן לתקופה של שנתיים, כאמור בתסקיר שרות המבחן.

הנאשמת מוזהרת בזה, כי במידה ולא תעמוד בתנאי צו המבחן או תעבור עבירה נוספת בתקופת המבחן, והצו יופקע, אזי תהיה צפויה לגזירת דינה מחדש בהתאם.

המזכירות תמציא העתק מגזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום י"א שבט תשע"ד, 12/01/2014 במעמד הנוכחים.

**כב' השופטת רונית בש
סגנית נשיא**